dosar nr. 4-23071097-05-4r-21022024 Judecătoria Cahul, sediul central
Judecător: Gorlenco Inga

D E C I Z I E
în numele Legii

28 iunie 2024 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Cahul
în componenţa:
preşedintele şedinţei de judecată Movilă Vitalie,
judecătorii Pilipenco Serghei, Dvurecenschii Evghenii,

a judecat fără prezența părților recursul ordinar, declarat de către Todos Dinu împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul central din 01 februarie 2024, pronunțată în cauza, la contestația depusă de Todos Dinu împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, emise în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional

C O N S T A T Ă :

La data de 02 aprilie 2023 agentul constatator din cadrul Batalionului de patrulare Sud al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI - Olteanu Alexandru a întocmit *procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05854771* în privința lui Todos Dinu în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravenţional.

Potrivit procesului-verbal contravențional, Todos Dinu la data de 02 aprilie 2023 ora 02:48 fiind la volanul m/t de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare *****, la intersecția străzilor 31 August și Mihail Frunze a ignorat ind.2.1, potrivit cărui conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se apropie de intersecție pe drumul ce urmează a fi intersectată, astfel neavând amplasat ind. conducător începător având vechimea mai mică de un an.

Acțiunile lui Todos Dinu au fost încadrate în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional (în redacția *LP356 din 29.12.22, MO456-459/30.12.22 art.813; în vigoare 01.04.23*).

Prin decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, Todos Dinu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 230 alin. (4) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 05 unități convenționale, și art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 25 unități convenționale, în total 30 unități convenționale, echivalent a sumei de 1 500 lei și 05 puncte de penalizare.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023 și decizia din aceeași dată, Todos Dinu la data de 26 aprilie 2023 a înaintat contestația prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei asupra cazului de contravenție nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, emise în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Prin *hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul central din 01 februarie 2024* a fost respinsă ca fiind depusă tardiv contestația înaintată de Todos Dinu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei asupra cazului de contravenție nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, emise în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 16 februarie Todos Dinu a depus *cerere de recurs*, solicitând admiterea recursului și casarea hotărîrii contestate.

Cererea de recurs fiind motivată, prin faptul că, la caz, consideră eronată soluția instanței de fond așa cum, data depunerii contestației se calculează din data depunerii acesteia la oficiul poștal și nu când contestația a ajuns la autoritatea din care face parte agentul constatator.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Totodată, este de menționat faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs menționată, și prin înștiințarea nr. 1146 din 03 aprilie 2024 le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării până la data de *27 mai 2024* a referinței (f.d.60). Astfel, termenul de depunere a referinței este un termen de decădere, și așa cum, referința la recursul înaintat, nu a fost depusă în termenul stabilit, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Verificând materialele cauzei contravenționale, analizând în complex argumentele și criticile formulate în recurs, colegiul judiciar conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de către Todos Dinu ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Potrivit art. 468 Cod contravențional *”(1) recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1). (2) Recursul se depune în*

instanța de judecată a cărei hotărîre este atacată. Persoana deținută poate depune recurs şi la administraţia locului de deţinere, care este obligată să-l expedieze imediat instanței de judecată a cărei hotărîre este atacată. (3) Recursul primit, împreună cu dosarul contravenţional, se expediază, în cel mult 3 zile de la data expirării termenului de declarare a recursului, instanței de recurs”.

Iar, în conformitate cu art. 469 Cod contravențional *„(1) recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărîrii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărîrii asupra ei. (2) Pînă la soluţionarea repunerii în termen, instanța poate suspenda executarea hotărîrii”*.

Din materialele cauzei se desprinde că, instanța de fond a emis hotărîrea contestată la data de 01 februarie 2024, iar la data de 16 februarie 2024 Todos Dinu a depus cerere de recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Cahul, sediul central din 01 februarie 2024 (f.d.35-44), deci, în termenul de depunere a recursului, prevăzut de art. 468 Cod contravențional, în raport cu prevederile art. 469 Cod contravențional.

Colegiul judiciar menționează faptul că, potrivit art. 471 Cod contravențional *”(1) recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum şi la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces. (4) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs”*.

Potrivit art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional *„după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat”*.

Instanța de recurs nu reține argumentele recurentului, precum că la judecarea cauzei contravenționale, prin hotărîrea atacată, instanța de judecată a admis erori la examinarea cauzei contravenționale.

În conformitate cu art. 1 Cod contravențional *„(1) prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispozițiile generale şi speciale în materie contravențională, determină faptele ce constituie contravenții şi prevede procesul contravenţional şi sancțiunile*

contravenționale”. Iar, la art. 9 Cod contravențional este stipulat că *”(2) nimeni nu poate fi supus de două ori răspunderii contravenționale pentru una şi aceeași faptă”*.

Mai mult ca atât, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Sarcina probei revine organelor oficiale şi nu persoanei acuzate, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Orice dubiu de neînlăturat este în favoarea persoanei acuzate.

În conformitate cu art. 5 Cod contravenţional *”(1) nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenționale sînt interzise*. Iar potrivit art. 7 Cod contravenţional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privinţă este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod”*. La art. 8 Cod contravenţional fiind stipulat că *„(1) persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăție. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională”*.

Potrivit art. 425 Codul contravenţional, *”(3) aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege”*.

Din materialele cauzei se desprinde că, la data de 02 aprilie 2023 agentul constatator din cadrul Batalionului de patrulare Sud al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI - Olteanu Alexandru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05854771 în privința lui Todos Dinu în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravenţional.

Potrivit procesului-verbal contravențional, Todos Dinu la data de 02 aprilie 2023 ora 02:48 fiind la volanul m/t de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare *****, la intersecția străzilor 31 August și Mihail Frunze a ignorat ind.2.1, potrivit cărui conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se apropie de intersecție pe drumul ce urmează a fi intersectată, astfel neavând amplasat ind. conducător începător având vechimea mai mică de un an.

Acțiunile lui Todos Dinu au fost încadrate în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional (în redacția *LP356 din 29.12.22, MO456-459/30.12.22 art.813; în vigoare 01.04.23*).

Prin decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, Todos Dinu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 230 alin. (4) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 05 unități convenționale, și art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 25 unități convenționale, în total 30 unități convenționale, echivalent a sumei de 1 500 lei și 05 puncte de penalizare. Iar, în dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023 și decizia din aceeași dată, Todos Dinu la data de 26 aprilie 2023 a înaintat contestația prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei asupra cazului de contravenție nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, emise în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul central din 01 februarie 2024 a fost respinsă ca fiind depusă tardiv contestația înaintată de Todos Dinu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei asupra cazului de contravenție nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, emise în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Și, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 16 februarie Todos Dinu a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului și casarea hotărîrii contestate. Cererea de recurs fiind motivată, prin faptul că, la caz, consideră eronată soluția instanței de fond așa cum, data depunerii contestației se calculează din data depunerii acesteia la oficiul poștal și nu când contestația a ajuns la autoritatea din care face parte agentul constatator.

Colegiul judiciar reține că, prin pronunțarea hotărîrii contestate nu s-a admis nici o abatere de la rigorile unui proces echitabil. În temeiul art. 6 paragraf 1 al Convenției CEDO: *”orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa”*, în acest sens instanța de judecată a și întreprins măsuri cu privire la soluționarea justă a cauzei contravenționale în privința lui Uzun Larisa. Instanța de fond pronunțând hotărîrea cu respectarea principiilor: legalității, egalității în fața legii, dreptății,

oferind disponibilitate părților de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei a obiecțiilor sale.

Potrivit art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, *”toate persoanele sun egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la ocrotire egală din partea legii”*, prevederi de care la fel s-a ținut cont la emiterea hotărîrii de către instanța de fond.

Conform art. 440 Cod contravențional *”(1) constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluţionarea”*.

Mai mult ca atât, art. 442 Cod contravențional prevede că, *”(1) procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui”*.

Este de notat faptul că, conform art. 374 Cod contravențional *”(2) procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenției. (2[1]) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenției. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. (4) În cadrul procesului contravenţional, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează conform prevederilor Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal”*.

Mai mult ca atât, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Sarcina probei revine organelor oficiale şi nu persoanei acuzate, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Orice dubiu de neînlăturat este în favoarea persoanei acuzate.

În conformitate cu art. 7 Cod contravenţional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privinţă este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod"*. La art. 8 Cod contravenţional fiind stipulat că *„(1) persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăție. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională"*.

Potrivit art. 425 Codul contravenţional, *"(3) aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege"*.

Totodată, este de menționat că, conform art. 448 Cod contravențional *"(1) contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia. (3) Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale. (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă"*.

La caz, fiind emisă hotărîrea contestată, instanța de fond a ținut cont de faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite în prezența contravenientului Todos Dinu la data de 02 aprilie 2023, ultimului i s-a înmânat copia procesului-verbal și deciziei, fapt pentru care a și semnat (f.d.100.

Astfel, întemeiat prima instanță a reținut că, termenul de 15 zile pentru contestare a deciziei a expirat la data de 17 aprilie 2023, iar contestația a fost depusă la autoritatea din care face parte agentul constatator, la data de 26 aprilie 2023, fără a fi aduse careva motive plauzibile de omitere a termenului (f.d.6-12). Circumstanțe, care denotă temeinicia soluției instanței de fond cu privire la necesitatea respingerii contestației depuse de Todos Dinu ca fiind tardivă.

În asemenea circumstanțe, colegiul judiciar notează că, chiar dacă recurentul invocă necesitatea calculării termenului de depunere a contestației din data depunerii acesteia la oficiul poștal și nu când contestația a ajuns la autoritatea din care face parte agentul constatator. Petru a fi reținută ca întemeiată poziția dată, recurentul urma să prezinte probe, din care ar rezulta depunerea contestației la oficiul poștal, or, la materialele cauzei pendinte lipsește orice informație în acest sens. Însă, rezultă depunerea contestației la autoritatea din care face parte agentul constatator, fiind înregistrată cu numărul de intrare 123 la data de 26 aprilie 2023 (f.d.6).

Astfel, reieșind din termenul de contestare stabilit de art. 448 Cod contravențional, instanța de fond corect a notat că, Todos Dinu nu a întreprins măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, după cum sugerează şi jurisprudența CEDO (Popov versus Moldova (nr.2) din 02 decembrie 2005; Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, Van Harn versus Germany din 11 septembrie 2007), şi de a contesta în termenul legal actele emise de către agentul constatator, fapt însă ignorat ce și a generat omiterea termenului la depunerea contestației.

Or, pe această linie de considerente, se relevă că, termenul de contestare este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut şi având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar o eventuală repunere neîntemeiată în termen pentru depunerea contestației ar duce la încălcarea procesului echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, încălcarea dreptului la un proces echitabil şi a securității raporturilor juridice de către instanțele judecătorești naționale.

Ținând cont de cele menționate supra, colegiul judiciar reține ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că, Todos Dinu a omis termenul de contestatare a deciziei asupra cauzei contravenționale, deoarece nu s-a conformat

prevederilor art. 448 Cod contravențional, considerente din care just a respins contestația ca fiind depusă tardiv și nu s-a expus asupra fondului cauzei.

Așa cum, potrivit dispoziţiilor art. 230 Cod de procedură penală *„în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen”*. Iar, conform art. 231 Cod de procedură penală *”(1) termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni şi ani. (2) La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna şi anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. (3) La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește. (4) Termenele calculate pe luni sau pe ani expiră la sfîrşitul zilei respective a ultimei luni sau la sfîrşitul zilei şi lunii respective din ultimul an. Dacă această zi cade într-o lună ce nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acestei luni. (5) Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfîrşitul primei zile lucrătoare care urmează”*.

Astfel, Todos Dinu aflând la data de 02.04.2023 (f.d.10), despre procesul – verbal și decizia de sancționare întocmite în privința sa în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional, în temeiul prevederilor art. 448 Cod contravențional, urma ca în termen de 15 zile să depună contestația. Dar, abia la data de 26.04.2023 a fost înaintată contestația, solicitând admiterea contestației, dar fără a solicita repunerea în termen a contestației și fără a motiva imposibilitatea acționării în termen. Deci, la caz, a fost omis termenul de depunere a contestației, iar careva probe ce ar demonstra imposibilitatea acestuia de a acționa în termen, nu au fost prezentate.

Circumstanțe, care denotă faptul că, întemeiat instanța de fond a conchis asupra necesității respingerii ca fiind tardivă contestația depusă de Todos Dinu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 02.04.2023.

În circumstanțele expuse supra, colegiul judiciar reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de

a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Instanța de recurs reține că, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, Todos Dinu depunând contestația abia la 26.04.2023, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale, de a contesta în termenul prevăzut de lege, actele cu care își manifestă dezacordul și de a se interesa e soarta proceselor în privința sa, la ce etapă sunt acestea, fapt însă ignorat de recurent, ceea ce a generat omiterea termenului prescris la art. 448 Cod contravențional pentru depunerea contestației. Așa cum, la data de 02.04.2023 i-a fost adus la cunoștință faptul întocmirii procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05854771 și a deciziei de sancționare, emise în baza acestuia, însă Todos Dinu nu întreprinde careva acțiuni, manifestând o atitudine de nepăsare.

Mai mult ca atât, la materialele dosarului nu sunt prezentate probe care ar demonstra imposibilitatea lui Todos Dinu de a depune contestația în termenul prevăzut de lege. Și, chiar dacă invocă recurentul că, la caz, era necesară calcularea termenului de înaintare a contestației, din data depunerii acesteia la oficiul poștal, nu au fost prezentate careva probe ce ar demonstra contestarea actelor date prin intermediul oficiului poștal, dar nu direct la autoritatea din care face parte agentul constatator.

Prin urmare, Todos Dinu a omis termenul de depunere a contestației și corect s-a conchis de prima instanță că, aceasta necesită a fi respinsă ca depusă tardiv. La caz, instanța de fond corect stabilind că, Todos Dinu a omis termenul de contestatare a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, care curge din data de 02.04.2023, adică din momentul în care ultimul a aflat despre întocmirea actelor date, iar acesta nu s-a conformat prevederilor art. 448 Cod contravențional, care prevede termenul de 15 zile. Circumstanțe, care au dus la faptul ca just prima instanță să conchidă necesitatea respingerii contestației ca fiind tardivă, deoarece nu au fost prezentate probe confirmative întru demonstrarea imposibilității acționării în termen. Deci, fiind omis termenul de contestare, întemeiat instanța de fond a considerat necesar de a respinge contestația ca fiind depusă tardiv. Și că, în asemenea circumstanțe, nu este necesară expunerea pe fondul cauzei.

Astfel, instanța de recurs menționează că, recurentul nu a prezentat nici o probă pertinentă și admisibilă ce ar confirma faptul admiterii recursului declarat, or, materialele dosarului atestă contrariul și toate argumentele din cererea de recurs sunt declarative și lipsite de temei legal. În circumstanțele expuse supra și având în vedere că hotărîrea instanței de fond este legală și întemeiată, iar

recursul nefondat, colegiul judiciar ajunge la concluzia desprinde necesitatea respingerii recursului declarat de către Todos Dinu, cu menținerea hotărîrii contestate.

Conducându-se de prevederile art. 465-468, art. 470-472, art. 473 alin. (1), pct. 1), lit. c), art. 474 Cod contravenţional, colegiul judiciar

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către Todos Dinu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul central din 01 februarie 2024, prin care a fost respinsă ca fiind depusă tardiv contestația înaintată de Todos Dinu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei asupra cazului de contravenție nr. MAI05854771 din 02 aprilie 2023, emise în baza art. 230 alin. (4) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Movilă Vitalie

Judecătorii Pilipenco Serghei

Dvurecenschii Evgheni